

# Art | Non Art

RE-culture 4

εκδόσεις  
"ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΣ"





Panagiotis Vorrias, Panos Kompis, Panos Panopoulos, Passage, video-sound installation, dimensions variable, 2016.

Πάνος Πανάπουλος, Παναγιώτης Βορριάς, Πάνος Κομπής, *Διάβαση*, βιντεοεγκατάσταση, διαστάσεις μεταβλητές, 2016.



Panos Panopoulos, Panagiotis Vorrias, Panos Kompis, *Passage*, video-sound installation, dimensions variable, 2016.

#### PASSAGE

The history of stone bridges in Greece and the Balkans is interwoven with people's beliefs in supernatural powers which determine their founding. The master-craftsman must pay tax to an undefinable power, so that he will be allowed to get across. For the natural powers to be tamed, a sacrifice is needed. But even after the founding of the bridge, danger lurks. Often, they used to hang a bell at the highest point of the bridge. When the bell sounded, due to stormy wind, it emitted a sign of danger, a warning that the passage of the bridge could not be made in safety, a limit that humans should not overstep.

The video-sound installation "Passage" is based on local narratives describing the effort of the master-craftsman as an attempt of conciliation with nature. The sound from the suspended bell, at the arch of the construction, seemed to bridge this dialogue. The sonic pause – latency as an expression of calm acted as freedom of crossing, as human predominance. The work calls the viewer to symbolically oppose the dominant "calm". It constitutes an urge towards vigilance.

Πάνος Πανόπουλος, Παναγιώτης Βορριάς, Πάνος Κομπής, *Διάβαση*, βιντεο-ηχητική, διαστάσεις μεταβλητές, 2016

#### ΔΙΑΒΑΣΗ

Η ιστορία των πέτρινων γεφυριών στον ελλαδικό χώρο και τα Βαλκάνια είναι συνυφασμένη με την πίστη των ανθρώπων σε υπερφυσικές δυνάμεις που καθορίζουν το «στέριωμά» τους. Ο αρχιμάστορας πρέπει να καταβάλει φόρο σε μια απροσδιόριστη δύναμη, ώστε να του επιτραπεί να περάσει στην απέναντι όχθη. Για να δαμαστούν τα στοιχεία της φύσης, απαιτείται μια θυσία. Αλλά και στη συνέχεια, αφού το γεφύρι στεριώσει, ο κίνδυνος παραμονεύει. Συχνά, κρεμούσαν στο ψηλότερο σημείο των γεφυριών ένα κουδούνι. Όταν αυτό ηχούσε από τις ορμητικές δυνάμεις του ανέμου, εξέπεμπε σήμα κινδύνου, μια προειδοποίηση ότι η διάβαση του γεφυριού δεν μπορεί να γίνει με ασφάλεια, ένα όριο που ο άνθρωπος δεν έπρεπε να περάσει.

Η βιντεο-ηχητική εγκατάσταση «Διάβαση» στηρίζεται στις τοπικές αφηγήσεις που περιγράφουν την προσπάθεια του αρχιμάστορα ως μια απόπειρα συνδιαλλαγής με τη φύση. Ο ήχος από το αναρτημένο κουδούνι, στην καμάρα του κτίσματος, έμοιαζε να γεφυρώνει αυτόν τον διάλογο. Η ηχητική παύση-αδράνεια ως έκφραση νηνεμίας λειτουργούσε ως ελευθερία διέλευσης, ως ανθρώπινη επικράτηση. Το έργο καλεί τον θεατή να αντιπαρατεθεί συμβολικά στην κυρίαρχη φαινομενική «νηνεμία». Αποτελεί προτροπή για εγρήγορση.